

Hyvät lukijat, tämä on jo neljäs Viiksi-Hoppa. Pajunkissoja näkyy jo. Kissat, suloiset kissat, täydelliset eläimet, ovat luomakunnan kruunu, tai pitäisikö puhua evoluutiosta. Evoluutio toimii periaatteella: sattumanvarainen muutos, vahvimman eloonjäänti ja ominaisuuksien kasaantuminen eli akkumulaatio eli on siinä kissaksi melkoinen polku. Ihmisen ja kissan DNASTA on 95 % samoja

Thai-sanasto

Tällä kertaa värejä

valkoinen khau

musta sii-dam, myyg

vihreä sii kiau

punainen sii dääng

sininen naam ngön

ja suunnat

oikealle kwaa

vasemmalle sai

pysäköi sööt

Buddhalaisuus

Buddhalaisuus syntyi 2500 vuotta sitten Intiassa. Siddharta Gautama niminen rikas mies, joka meni palatsinsa ulkopuolelle. Hän näki paljon kurjuutta. Hän harjoitti askeesia ja mietiskeli pitkään istuen viikunapuun varjossa. Sade tuli ja käärme kietoutui hänen ympärilleen suojellen häntä.

Suurelle yleisölle hän opetti:

Älä tapa

Älä varasta

Älä valehtele

Älä tee aviorikosta

Älä juo päihdyttäviä juomia

Thaimaan buddhalaisuuteen on sekoittunut paljon paikallisia uskomuksia.

Buddhalaisuuteen liittyy jälleensyntyminen, reinkarnaatio. Pahoista teoista syntyy alemmaksi eläimeksi ja oikein hyvistä teoista voi päästä nirvanaan, pois reinkarnaation kierrosta.

Thaimaan Buddhalaisuuden mukaan on kymmenen suttaa eli sanontaa, jotka ovat erehtymättömiä:

1. Buddha puhui niin että hänen sanansa ovat ilman virheitä
2. Biuddhan puheet ovat alusta alkaen ja ajasta riippumatta oikeita
3. Buddhan puheet ovat valaistumisesta ovat oikeita
4. Buddha vertasi sanojaan rumpuun, joka ei muutu
5. Buddha korosti että keskustelut hänen kanssaan ovat oikeita, eivät muiden kanssa käydyt

6. Buddha kielsi lisäämästä tai poistamasta mitään sanoistaan.
7. Opetuslapset, vaikka ovat arahanteja (täydellisesti valaistunutta olentoja), vain seuraavat Buddhan polkua
8. Buddhan sanat Dhammasta ovat oikeita (Dhamma=pyhä kirjoitus)
9. Buddha asetti kriteerit varmistaakseen opetuksen oikeudesta
10. Buddha asetti Andandan valvomaan opetuslapsia Dhammaa. Ananda oli Buddhan sukulainen ja yksi ensimmäisistä opetuslapsista. Monissa kielissä, myös muinaisissa palissa ja sanskriitissa Ananda tarkoittaa siunausta.

Thaimaassa munkkeja kunnioitetaan suuresti, ja heille tarjoilla ensimmäiseksi ruokaa.

On neljä jaloa totuutta

1. Jalo totuus kärsimyksestä
2. Jalo totuus kärsimyksen syystä
3. Jalo totuus kärsimyksen lakkaamisesta
4. Jalo totuus kärsimyksen lakkaamiseen johtavasta tiestä

EVANS vai 50:50 glykoli:vesi

Nykyään on saatavilla vedettömiä jäähdytysaineita autoon. Ne eivät kiehu, jäädy eivätkä aiheuta korroosiota. Moottori voi käydä kuumempänä. Kauppanimiä ovat mm. EVANS (ja Sierra ja Prestone Low-Tox). EVANS-jäähdytysneste maksaa 5 litran astiassa 69 euroa. Jäähdytyspisteeksi valmistaja ilmoittaa 69° Celsiusta, kun tavalliset 50:50 -vesi-etyleeniglykoli-nesteet jäätyvät -35° C. Tietenkin jos esim. vesipumppu tai joku letku tai syläri vuotaa, vuotaa sieltä myös EVANS. Teoriassa vuodon tukkiminen saattaa olla helpompaa ja teoriassa jäähdytysnesteen paine saattaa olla pienempi EVANSilla, mikä merkitsee vähemmän vuotoja. Evans kiehuu 189° celsiusta, vesi-etyleeniglykoli-seos noin 120° celsiusta (enemmässä kun paine kasvaa). Vedellä on isompi ominaislämpökapasiteetti kuin EVANSilla..Evans saattaa vaatia ECU:n uudelleenohjelmoinnin. Perinteinen vesi:glykoli maksaa noin 15 euroa viiden litran kannu. Etyleeniglykoli on myrkyllisempää kuin EVANSin propyleeniglykoli. Teoriassa EVANSia käyttävän moottori jäähdyttäjäkorkin voi avata kuumana toisin kuin perinteisen, en kuitenkaan suosittele tekemään niin. EVANSilla on myös muita erityisaineita, en käsittele niitä tässä.

öPitäkää tunkkinneö

Auton mukana tuleva tunkki on useimmiten aika rimpula, ja tarkoitettu renkaan vaihtoon renkaan puhjetessa, mutta se on aika huono siinäkin.

Kannattaa ostaa hallitunkki tai pullotunkki:

Pallotunkissa sitä venttiiliä kannattaa kääntää vain ohjeen mukaan, muuten tulee nesteet pihalle. Kannattaa ennen ostopäätöstä tarkastaa pallotunkki auton alla

Hallitunkki on hyvä, ja niitä saa eri kokoisia, mutta ne vievät hieman tilaa. Ne ovat joskus painavia ja halvimmissa nostokohta voi olla pieni ja voi rikkoa nostokohdan.

Pelkän tunkin alle ei saa mennä, pitäisi olla autopukit, tai renkaita vaihtaessa se rengas. On

olemassa myös renkaanpaikkaussarjoja, mutta ne eivät useimmiten toimi.

Esson baarissa

Kake kertoi että antimateriaalla voi leikata tehokkaasti. Ongelmana on että antimateriaa on vaikea saada syntymään ja vaikea säilöä. Pena kertoi että vedellä voi leikata, kuten myös vedellä johon on lisätty hiovaa ainetta

Kirj. Tauno Haudantakanen

Yliopistosäästöjä

Nyt Tauno on mietiskellyt hallituksen säästötouhuja, etenkin yliopistomaailmassa. Onkohan sitä viisasta säästää korkeimmasta opetuksesta, niin samalla heikkenee alemmankin tason koulutukset, ikään kuin pyramidihuijauksena. Taidettiin siinä pyrkiäkin synergiaetuihin, tosin negatiivisessa mielessä. Noo, tyvestä puukin katkaistaan, kun latva on laho. Toki on pakko välillä säästää, kun vuosikausia on vain tuhlailtu. Sodanjälkeiset suuret ikäluokat ovat päässeet kerskakulutuksen ja nautinnollisuuden narsistiseen makuun. Varsin ikävää, että yli varojen elämisen jälkeen ollaan yhä pohjattoman itsekkäitä, ja sysätään säästövelvollisuus toisille nuoremmille, heikommille ja vaatimattomille. Onkohan itsekkyyks kuitenkin vahvempana säästötoimissa kuin tasapuolinen säästäminen, pohdiskellee Tauno.

Saman ahneuden ovat sitten myös omaksuneet myös nuoret, young and bold -menestyjät, joiden ahneutta menestyneiden sodanjälkeisten vanhempien elämäntapa aktivoi. Harvoin muistetaan pientä ei niin hyvin menestynyttä; yhteishenki on kadonnut tahi siitä on tullut statuskeino osoittaa hyvyyttä. Tosin hyvyyden pitää yleensä tällöin löytyä jostain kauempaa tai hoivattava lemmikkipuudeli on oiva kohde hyvyyden ja laupeuden osoituksille.

Koulutus ja yliopistot ovat olleet jo pitkään Suomen kehityksen kivijalka. Jossain vaiheessa määrä on korvannut ja maisterisato tulee nopeasti täyteen, kun jyvät ja akanat, kaikki kelpaa punnitukseen. Sama taisi päteä tohtoreihin ja jopa professoreihin. Virat ja urapolut taisivat alkaa valua kavereille ja kavereiden kavereille, jo ennen kuin alkuun päästiin. Ja tottahan toki akanoita siunautui enempi kuin jyviä. Onhan se luonnollista, kun akanoita on enempi kuin jyviä, ja akanoilla enempi kamuja kuin jyvillä, Taunon logiikalla ajateltuna.

No mitäs sitten kun taas kerran olemme syvässä lamassa, arvaahan sen mistä leikataan ja säästetään jyvät ja akanat, lampaat ja sudet, samasta kaalimaasta ruokaansa etsivät. Tove Janssonin Näkymätön lapsikin joutaa jo kadota kokonaan. Luovuus, herkkyyks ja kauneus saa kadota tuloksen tieltä. Kaveriverkosto pelaa ja tiimien yhteishenki paranee.

Hämmästyttävää on kuinka ministeriöissä ja yliopistojen ja eri laitosten johdossa on opittu kehittämään laatukriteereitä ihan itseä ja omia kamuja myötäileviksi?! Taitaa olla tietyissä päättäjäporukoissa akatemiaoissakin olla yhtä hyvä yhteishenki kuin manneporukassa mustaamakkaraa jonottamassa Tammelan torilla. Tauno miettii, että julkaisu kaverin lehdessä tai artikkelin lukukerrat sähköisessä tietokannassa taitavat olla samaa hommaa kuin tykkäykset Facebookissa. Sitten ulkomaalaiset osuus opiskelijoista ja henkilökunnasta tuo arvostatusta samoin kuin entisaikaan jalopuiset lasiovelliset kirjakaapistot professorin huoneessa. Kaapistot ovat nyt vaihtuneet Iskun ja Ikean puumassahyllyihin, joita arkkitehdit ovat sijoitelleet joka tilaan tasapuolisesti, yliopiston visuaalisen ilmeen eli ankean ja lattean ilmeen luomiseksi. Hienoa on, kun hyllyt ei enää kestä kirjoja, mutta eipä taida kestä professorin selkäkään yhtenäisiä toimistotuolien tekeleitä, joita kukaan ei osaa edes säätää.

Tauno pohdiskelee, että ennen oli luottamusta ja jatkuvuutta; professori hoiti virkaansa, hänellä oli assistentti, joka professorin oikeana kätenä hoiti hommat ja vähitellen päteväytyi tohtoriksi, ollen aikanaan valmis viemään tutkimusta eteenpäin. Jatkuvuus toi tulosta, tavoitteet olivat selviä, mutta usein kaukana. Oli kuitenkin pitkä historia, joka antoi suunnan uusien tavoitteisiin, eteenpäin. Ei oltu sattumia etsimässä elämän keitosta, kuten tämän päivän dynaaminen tutkimus Taunon mielestä vaikuttaa olevan.

Nyt Taunosta tuntuu, että historia on muuttunut kiusalliseksi taakaksi ja kustannustekijäksi, joka pitää saneerata pois. On tietysti aivan totta, että kalliita laskennallisia neliöitä säästyy, kun vanhat monografiat ja sarjajulkaisut muutetaan energiaksi jätteenpolttolaitoksella. Voisi mainiosti miettiä, haluavatko yliopistojen ja laitosten päättäjiksi luoviutuneet kadottaa arvokkaat dokumentit, jotta vanhat tulokset, saavutukset ja virheet eivät estäisi tulosten uudelleenkäyttöä ja omimista omiin tarkoituksiin? Tulosten uudelleenkäytöstä ja havaittujen ilmiöiden matkimisesta ei taida olla kovin pitkä taival suoranaiseen tulosten modifiointiin ja nykyään niin suosittuun plagiointiin. Pelaakohan nykypäivän yliopistoissa sisäinen valvontakaan enää. Ehkä sekin on leikattu säästötoimina pois!

Vaikka säästöpainneiden painaessa päälle, toiminta pitäisi Taunon käsityksen mukaan saada rullaamaan annetuilla resursseilla, vaikka vaikeaa olisi. Voikin sanoa, että yliopistojen ja laitosten johto on suorastaan surkeasti epäonnistunut toiminnan, siis lähinnä opetuksen ja tutkimuksen, pyörittämisessä vanhalla hyvällä henkilökunnalla. Ilmeisesti toteutunut tuloksellisuus on ollut vähemmän ansiokasta kuin helpot leikkaukset ja uudistaminen. Tehdäänkö uudistamista yliopistoissa nykyään uudistamisen vuoksi, kun on alkuun päästy (niin antaa mennä vaan...)?

Viiksi-Hoppa

Apinalaatikko

päätoimittaja Timo Keränen

sähköposti timojukkakeranen@gmail.com